

Marte Huke je rođena 1974. godine u Trondheimu (Norveška). Studirala je jezik i književnost na Sveučilištu u Bergenu. Pohađala je tečaj "Literary composition, poetry and prose" na Sveučilištu u Gothenburgu u Švedskoj. Objavila je dvije knjige poezije, "Delta" (2002) i "Se sol" (2004). Poezija joj je prevodena na njemački, engleski i mađarski. Osim poezije piše i tekstove za opere ("Larus" i "Delta") i muzikle ("Vera Villspiker"). Jedna je od organizatora međunarodnog "Trondheimskog književnog festivala". Voditeljica je tečaja kreativnog pisanja za djecu i mlade. Trenutno radi na novoj knjizi.

Preveo s norveškog:
Bekim Sejranović

Svi zvukovi
nestaju
u snijegu
Snijeg ni nema
jezgru
Krug se zatvara ovdje.
Ponovno sniježi po svemu
što je živjelo kad
je sve bilo živo
žustri udarci krila o
lišće. Ptica na plaži mrzne
I u inju
tu sam negdje

Alle lyder
forsvinner
inn i snøen
Snø har
ingen kjerne
Ringen sluttes her.
Det snør igjen på alt
som levde da alt
var levende
rappe vingeslag falt inn
mot løvet. Strandfuglen fryser
Og i rim
er jeg her et sted

Ja sam ispod ruke
Ja hodam po kući
Ničeg nema što se lijepi na moj pogled zasad
To što se lijepi
Mijenja boju, oblik

To što mi pripada
Isključuje se
sasvim uz rub

Ići zatvorenih usta
Vidjeti se iz drugog kuta
Sazidati zid tako nizak da se prevalim preko

Jeg er under hånden
Jeg går rundt i huset
Ingen ting å feste blikket på foreløpig
Det som fester seg
forandrer farge, form

Det som tilhører meg
kobles av
aldeles ved kanten

Å gå med munnen stengt
Å se deg fra en annen vinkel
Å mure veggen så lav at jeg tipper over

Punim kuću namještajem
Ruka što podiže ne zna što podiže
soba izrasta
pomiče se preko poda

Pisači stol se nalazi sada
postavljen uz zid i jedna stolica
Pitam se nisi li ovako nestao

Jeg fyller et hus med møbler
hånden som løfter vet ikke hva den løfter
rommet vokser fram
flytter seg over golvet

Et skrivebord finnes nå
satt inntil veggen og en stol
Jeg underer om det ikke var slik du forsvant

Pišem zemlja, pišem nebo, pišem kuća, drvo, cesta
Držim jezik oko olovke. Tada odlaziš

Glas napušta svoje lice
Koraci napuštaju svoje stopalo
Rukopis napušta svoju ruku

Sjena očne mrene
Ruke pisaćeg stola, listovi papira
Ograde već istrula drvenarija